

ABONAMENTELE

pe an	40 lei
pe 6 luni	22 lei
pe 3 luni	12 lei
pe săptămână	60 lei

Abonamente se primesc la Administrația

Capitală 10 bani număr
Districte 15 bani număr

TIMPUL

REDACTIA, STRADA STIRBEI-VODA Nr. 2.

Director-respondător : MIHAIL PALEOLOGU

ANUNȚURI ȘI INSERTII

Linia 30 litere pe pag.	17	40
Recurs pe pag.	III	1 50
	II	2 50

Anunțurile și insertiile se primesc București, la Administrația ziarului în Viena, la birourile de anunțuri Heinrich Schalk, Wollzeile 12;—A. Oppelk, Stobenstein 2;—Paris, C. Adam, rue Clément 4 A. Leret, rue S-tei Anni 51

Mercurile nefranțeze nu se primesc
Manuscrisele neimprimabile se ard

București, 8 August 1883

Am mai zis-o că a fortifica țara ne o trebuință imperioasă în întreaga ferire teritoriului ei de vre-o apărare, de vre-o invasiune, și în urmărire a asigurării existenței ne nevățemate. Este dator un guvern să cugete a îndeplini această necesitate, pe cât ar putea-o face mai bine și mai de grabă, adică iute făcând și cu bună chibzuință.

De aceea noi am dat deplină aprobare dispozițiilor guvernului aceluia de rădăcile oare cari întărituri țării, și promitem a-l sprijini tot pe acest teren al realizării mijloacelor de apărare. Inșă nu-l vom lăsa urma în fantasiile sale, mai cu seamă într-o așa gravă cestiune, și cu o tare voință ne declarăm deosebi a ne rădăca cu toată indignarea și contra-i, când, în executarea ideii de fortificare, s'ar amesteca spiritul de speculă, tendința de a se asigura mijloace numai de profit favorizilor sau asociaților puterii. Este atât de mare și atrăgătoare de răspundere ideea apărării naționale, în cât ceea ce mai cu seamă nu trebuie să se vadă este profanațiunea.

Generalul Brialmont a putut fi adus în toate onorile convenite numelui său ascultat cu religiozitate. Ce a reținut însă din adâncile sale sfaturi? Este că o licitație monstră s'a anunțat prin *Monitor*, că ea are de scop aprovizionarea unei enorme sume de muniții, destinată a se întrebuița la fortificarea Bucureștilor; și că, după regula știută, dupe principiul de concurs al Roșiilor, de a linge degețele ori-de-câte-ori le bagă în putina muniției, s'a incongiurat licitațiunea de chibbușuri ce asigură rămânerea întreprinderii în familie, la copii din țară, cari pot da socoteală dreaptă și onorabilă. O jumătate de miliard cămășă... nu este o glumă, și ar fi înțeles să se scape un asemenea kilon de muniții să nu se facă ast-fel cum să se mănânce negreșit în puna națională generalului Carada sau Costinescu. Dacă vre-o două milioane lei, socotind profitul numai de mai puțin de jumătate centimă la bucata de cămășă.

Pre cât se vede, ideea se poate zidi destul de norocoasă pentru familia guvernamentală; dar de sigur că este norocită în cât pentru întregul ce pretinde a-l servi. A fortifica țara, pe când toată țara stă în urmărire de la coadă, a face d'a îndoaie. Nu vom face generalului Brialmont injuria de a-i atribui asemenea un epurere intempestivă; dar mărturisim cu regret, că făcându-se sub

firma domniei-sale, a dat loc la calificatiuni ironice a capacității sale, în patria sa. unde ministrul de Resbel belgian s'ar fi exprimat că generalul nu ar fi tocmai o capacitate înaltă militară. ci un *artist* în fortificațiuni!

Lăsăm la o parte cestiunea financiară, cum și aceea a constituționalității acestei întreprinderi, și nu ne vom mai ocupa nici chiar de calamitatea ce e menită a atrage asupra Bucureștilor fortificarea lui, făcându-l prin aceasta ținta principală a vrăjmașului; ne mai pomenind nimic astăzi despre aceste cestiuni, atinse de noi într-un articol precedent, să considerăm puțin acum partea tehnică a întreprinderii

Precum a zis-o bărbatul care a dovedit mai mare competență în afaceri militare, și un devotament fără margini profesiei sale; precum generalul Florescu a stabilit-o, atât cu ocaziunea votării concesiunii Strusberg, cât și în nenumărate rânduri, și cum o poate pricepe lesne oricine, România are o configurație geografică ce-i indică ea însăși linia de apărare. Coprinsă între munți, Dunăre și Prut are în paralel o linie de tot deschisă invasiunii, aceea a Dunării și Prutului, și alta acoperită, aceea a munților. Apoi, în cât pentru Dunăre, mai are și desavantajul că malul nostru este dominat de pozițiunile înalte ale malului drept.

Ceea ce a zis dară generalul Florescu atunci, când se discuta traseul drumului de fer, privindu-l din punctul de vedere nu numai comercial și industrial, dar mai ales din cel strategic, se poate susține și astăzi în cestiunea fortificării țării, fiind același lucru.

Intr'un remarcabil discurs, pe care l vom impropșa în memoria lectorilor într'unul din numerile viitoare. — generalul Florescu a arătat că singura noastră linie de apărare este aceea a munților, că paralel cu densa cată să urmeze aceluși principal prin mijlocul țării în toată întinderea ei, trecând prin orașele cari pot prezenta o utilitate practică în ceea ce privește apărarea. Axul acesta să fi fost de la început traseul principal al căii noastre ferate se putea mai târziu ramifica ori în ce sens în interesul dezvoltării fie-cării localități.

Inșă guvernul care a dat concesiunea Strusberg, același guvern de astăzi în care dicta d. Ion Brătianu, a fost departe de a pricepe importanța strategică a unei asemenea linii și a convenit la un traseu, dupe dorința lui Strusberg, care căuta numai să scoată la socoteală mai mulți kilometri și să fie pe loc ca în palmă, de unde se poate câștiga mai mult.

In van generalul Florescu a încercat atunci să facă a se adopta traseul strategic propus de domnia-sa. D-nu Brătianu nu l'a admis, și a făcut-o aceasta, nu pentru că ar fi contestat avantajele lui, ci pentru că doctorul Strusberg, întreprinzătorul adică, dupe

propria și oficiala declarare în Camera a d-lui Ion Brătianu ca ministru, n'a voit să-și rectifice traseul propus de dânsul și s'a opus! — In treacăt, observe-se și califice-se, ce fel de guvern are țara într'un ministru, care nu găsește în sine forța de a-și impune voința sa în fața unui întreprinzător, ce nu poate avea părere în privința traseului, ci este dator să luereze pe bani pe orice linie.

Așa a rămas de s'a executat acel traseu, pociu din punct de vedere strategic, care mergea din Buzău la Brăila-Galați și lăsa afară Focșanii, și din Ploești la București-Pitești, lăsând afară Târgoviștea. Ast-fel am avut în traseul nostru ferat, ceea ce se numește în limbajul militar, *unghiuri moarte*, în două din cele mai importante pozițiuni, coprinzându-se d'oparte între Focșani-Brăila-Galați, și de alta între București-Târgoviștea-Pitești; și numai de curând s'a îndreptat această eroare gravă pentru partea despre Milcov, prin deschiderea ramurei Buzău-Focșani, și în cât-va pentru partea despre Pitești, prin ramura care se va deschide de la Titu la Târgoviștea, care bine înțeles e un paliativ, iar nu însăși remediarea la axul principal ce vine din Ploești d'a dreptul la Târgoviștea.

Urmând dar axul principal indicat de către generalul Florescu, se găseau puncte de întărit, foarte avantajoase apărării, și nici cu întrebuintărea cărămidei d-lui Carada, nici cu fortificațiuni grele, cari sunt afară din us, convingându-se știința militară modernă despre ineficiența lor, ci prin lucrări de fortificare pasageră, precum bună-oară sunt executate pe întreaga frontieră Austro-Ungară despre noi și se ved mai bine la Times dincolo de Predeal. Capitala trebuia să fie cel mai din urmă punct la care să se gândească guvernul.

Dar poate că și în cestiune de fortificare, precum acest guvern s'a supus capriciului lui Strusberg în tragearea de la început a traseului, se va fi sfînd de niscăi-va considerațiuni că poate să rădăce vecina noastră niscăi obiecțiuni?

O asemenea temere nu 'și-ar putea avea nici într'un chip sens, pentru că, oșebit de dreptul absolut ce-l are statul independent de a se asigura prin ori-ce întărituri, chiar întăriturile austro-ungare legitimează lucrările analoge ce s'ar executa de partea noastră.

Dar, precum am mai spus-o, în toate se cere bună-credință, maturitate, patriotism; în cestiune de apărare națională, se cere mai mult încă: *religiozitate!*

Acestea lipsind guvernului Roșu, cum oare el putea face mai bine de cât să pună mâna impie la fortificarea țării, să profaneze și această idee, să înceapă dela întărirea Bucureștilor, având în vedere profituri de la colosala întreprindere, și nici-decum asigurarea țării.

STIRI TELEGRAFICE

Londra 16 August — Prima ședința a delegaților pentru ratificarea tratatului din Londra privitor la navigarea pe Dunăre, ce trebuia să aibă loc ieri, a fost amânata pe Marțea viitoare pentru că reprezentantul Turciei n'a primit împuternicirile.

Alexandria, 16 August. — Au fost erici 44 morți de holeră la Alexandria și 5 la Cair.

Viena, 16 August. — Expozițiunea de electricitate s'a deschis azi cu solemnitate de către principalele imperiale. Cu toată ploaia, mai multe mii de persoane precum și corpi diplomatice și mai mulți membri ai familiei imperiale, asistan la ceremonie.

Președintele comitetului, d. baron d'Erlanger, a pronunțat un discurs mulțumind Aiteței Sale ca a bine-voit a lua expozițiunea supt patronajul său.

D. de Erlanger, adresează asemenea mulțumiri comitetului și imperatului pentru sprijinul său și guvernului streine care au luat o așa mare parte la expoziție. Principele moștenitor a răspuns stabilind viitoarea importanță a electricității și zicând că nu poate fi un efect al hazardului ca a treia, dar cea mai mare expoziție de electricitate, se deschide în zidurile ospitaliere ale Vienei, care au văzut născându-se atâtea invențiuni importante. A mulțumit reprezentanților statelor amice pentru concursul prițos ce au adus și termină declarând în numele imperatului că expozițiunea e deschisă. (Vii aclamațiuni).

Arhiducele Rudolf a vizitat apoi diferite secțiuni ale expoziției adresând expozițanților cuvinte de încurajare.

Constantinopol, 17 August. — In urma prinderii d-lui Corpi de tâlhari la 9 Iulie aproape de Yalova, autoritățile provinciale au primit ordin d'a nu mai libera permisiuni de călătorie înaintur pământurilor în afară de drumurile comune.

Berlin, 17 August. — „Gazeta Germaniei de Nord“ desminte știrea intervederii principelui de Bismark cu cardinalul Howard.

Roma, 17 August. — Se telegrafiază de la Gibraltar către „Agenția Ștefan“: „Prima divizie a escadrei italiene a plecat ieri de la Agasiras la Cartagena; a doua zi a rămas la Tanger.“

Se desminte formal știrea telegrafiată din Gibraltar către zărele engleze cum că s'ar fi rupt negocierile dintre Maroc și legațiunea Italiei din Tang-r și că reprezentantul Italiei 'și-ar fi luat pavilionul; din contra negocierile se urmează regulat.

Alexandria, 17 August. — Se ande că o criză ministerială este iminentă în Cair și că în cazul când ea s'ar produce, Riaz-pașa va fi însărcinat a forma noul cabinet.

Ieri au fost 6 morți de holeră în Cair și 41 în Alexandria.

Paris, 17 August. — Ultimele știri din Tonkin anunță că colonelul Badenz, comandantul superior al fortăreței Nam Diuh a pricinuit o înfrângere completă inamicului care impresura locul și i a cauzat mari pierderi.

Breslau, 18 August. — Regele Carol al României a sosit aici aseară la 10 și un sfert. M. Sa a fost primit la gară de autoritățile civile și militare ale orașului; mai terziu toți ofițeri garnizonii s'au dus la ședința Regelui spre a-i prezenta omagiile lor; o companie din regimentu 10 îi face onorurile militare.

Constantinopol, 18 August. — Monse-

niorul Nicodem, arhiepiscopul Taborului, care reședința la Moscva, a fost ales în unanimitate patriarh grec al Ierusalimului.

Berlin, 18 August. — Regele Carol I al României a sosit astă-seară la Potsdam; a fost primit la gară de Prințul Imperial însoțit de Prințul Wilhelm, Frideric-Carol și Leopold, toți ofițeri garnizonii erau de față și o companie din regim. I al gardei făcea onorile militare. M. Sa a tras la Orangerie în parcu de la Sans-Souci.

După amiază se dedese o masă de gală de către Imperatul la castelul Babelsberg, în onoarea sărbătorii Imperatului Austriei. Imperatul Wilhelm, care avea la dreapta sa pe contele Széchenyi, ambasadorul Austriei, a ridicat un toa-t în sănătatea Imperatului Franț-Iosif. M. Sa precum și prințul moștenitor și prințul Wilhelm purtau uniforma austriacă.

Madrid, 18 August. — Regele Alfonso a plecat să viziteze provinciile unde au fost tulburări; pretutindeni a fost foarte acclamat.

Informațiuni

O scrisoare augustă, trimisă de la Sinaia la București, se zice că a dispărut. *L'Indep. roumaine* spune că scrisoarea era iscălită d'o mână augustă și că numai picul ar fi sosit la destinație. Poliția cercetează.

Ministrul de războiu a hotărât, se zice, s'o înființeze încă trei regimente de artilerie care să facă serviciul de pompieri, de oare-ce cele trei regimente de pompieri aflate în ființă formează acuma regimente regulate de artilerie.

„Daily Telegraph“ este informat din Viena, că șeful statului major austriac d. Beck, a plecat în Transilvania să inspecteze fortificațiunile dela granița română.

Fortificarea țării

„Correspondența Politică“ din Viena este informată că generalul Brialmont ar fi primit până-acuma 16 mii de franci pentru alcătuirea planurilor de fortificare a Bucureștilor.

Anunțurile acestor planuri încă nu sunt gata, ci numai o schiță care reprezintă fortificarea în întregu lor și care s'a fotografiat zilele trecute într'un număr mic de exemplare.

Ministru de războiu al României a dat, afară d'asta, ordin ca linia ferată dintre Titu și Târgoviștea să fie gata cel mai terziu la 1 Octomvrie. Aproape de Târgoviștea se află o fabrică de iarba de pușcă și acuma se instalează în a cel oraș un arsenal mare.

Abuzuri la primăria de la T-Frumos

Liberalul află că la Târgu-Frumos se petrec grave lucruri. Patru domni consilieri au luat bani câte 50 lei de fie-care, pentru a vota revocarea unui alt vot precedent, prin care să rezilia contractul de luminare al orașului.

D. procuror Vărnava a constatat faptul.

Noi credem că în urma acestora, consiliul comunal de la Târgu-Frumos trebuie a se disolva.

Catastrofa din Ischia

Asupra ingrozitoare drame din insula Ischia, un corespondent al „Telegrafului Român” din Sibiu scrie următoarele rânduri sfârșitoare:

Printre victime se adă și frumoasa Giulia, sora lui Ludovic Legardi. El era tocmai în vârstă, la Marina. După desastru, în mijlocul întunerecului și al norilor de pulbere, printre ruinele spăimântătoare, printre cadavre și răniți cari strigau ajutor, cu un curaj eroic, sui muntele până la Piccola Sentinela. Pronunțat, urlă numele dragălașei sale surori și răspunsul fu gemetele lugubre ale celor ce stau sub zidurile căzute. Atunci cu activitate febrilă, cu o forță gigantică ce îi da starea de desperare în care se afla, se puse a scăria pământul cu unghiiile.

Căutând pe sora sa, el lucra singur până la zina și numai cu mâinile salva unsprezece din cei ce erau în saloanele de joc și de fumat. Numai pe sora sa nu o găsea.

Cu ochii injectați de sânge, gura plină de spume de turbare, el ridică atunci pumnii amenințatori la cer și pentru ultima oară, cu un raget de fiară sălbatecă, striga: „Giulietta, Giulietta mia dove si tu?” Un suspin inabuzit, o melodie sufocată ajunse la auzul lui. Era Giulia, care pentru ultima oră îi răspundea de sub ingrozitoarele ruine: „Ludovico, fratellino mio amato, addio, addio!”

La aceste cuvinte scumpe, eșite din pieptul apăsător al unui inger, Sergardi căzu ca trasnit în mijlocul ruinelor, perdu simțirile și își rupse un picior.

Revenit în sine după câte-va oare, Sergardi deveni bestie sălbatecă; răgind ca leul rănit de moarte, respingând cu o ferocitate înspăimântătoare pe cei ce voiau să îl ridice de pe locul mormentului surorii sale și pe cei ce voiau să îl ajute în desproporțarea ei, să arunce din nou pe ruine și, ca o hienă, sgăria din nou pământul. Petritele dispăreau înaintea mânelor lui, groapa se adâncea sub ghiarele lui și... și sora sa, gentila Giulia Sergardi, moartă sub greutatea a trei metri de pământ și pietre, fu udată în brațe de acest frate legendar și oasele ei trosneau sub strânsarea brațelor lui și obrazul ei se roșia sub sarutările lui infocate.

Încă o amenințare către ceruri a acestui modern titan, și Giulia Sergardi di-para în brațele fratelui său, care fugea pe valea de desolațiune cu fața desfigurată — sau transfigurată — plină de sânge, cu piciorul rupt.

Tot la Piccola Sentinela, o umbră cu privirea ingrozitoare, o fantomă eșită din noaptea infernului cu hainele desfăcute, cu pelerul despletit, a stat din momentul catastrofei, până a doua zi la 7 ore seara scobind pământul cu degetele-i aristocratice.

— Nu, nu! la o parte, voi oameni ai reuțatei! Eu singură voi scoate pe ingerul meu. Măinele voastre îl vor profana. Nepotul meu va trăi, pentru-că o voi eu.

Nu a fost posibil să o depărteze, nici să îl ajute. Ca o tigroaică respingea și amenința pe ori-cine.

Și, în timp de 24 de ore, singură scoase de sub ruina pe iubitul său nepot; dar el era mort. Ea poate îl omorâse, ea. Ducesa de Calabritto, care căzuse în demență.

Dintre cei unsprezece, salvați de Sergardi, Luggino Servillo se asocia la opera salvatorului său; dar nu scoase de cât cadavre. El scoase pe Marchisa Amorosi, al căreia bărbat este comandant de vapor de rebel în voiajul de instrucțiune în America; lângă densa au găsit o scrisoare în care i se anunța curând întoarcerea a bărbatului său. Tot Servillo a scos și pe Marchisa Laureati. Eri, voird să le îngroape pe amandoane, brațele și picioarele lor rămăseră în mâinile soldaților; se desprinsă de corp fiind într-o stare oribilă de putrefacțiune. În groapa lor s'a pus o sticlă cu două nume și o dată.

Inginerul Serafino Tarantini, salvat ca prin miracol, auzi un strigăt de ajutor. Se apropia și văzu umărul și mâna plină de inele de briliante a unei femei eșind de sub ziduri. Ea ținea îmbrățișat pe bărbatul său, care dispăruse cu totul sub ruine.

— Lăsați-mă pe mine și salvați-o pe dansa! zicea el.

Tarantini căuta să se scoată din acele dărmături, dar un mur căzu din nou și gemetele încetară cu desăvârșire.

Era o bogată familie egipteană....

CRONICA

Încă un act patriotic înregistrează *B. Public*:

Generalul Calinescu, proprietarul moșiei Coteasca-Popești, din județul Argeș are un pod plutitor de la care percepe taxă pentru trecătoare câte un leu, sporind-o după timpuri și împrejurări.

Ca să scape lumea de această angara, guvernul a luat dispozițiuni a înființa un pod stătător, și pentru acest sfârșit fa și trâmă materialul necesar din pădurile statului.

Dar de atunci și până acum, a curs multă apă pe Argeș, până ce au putrezit lemnele, și podul tot nu s'a mai construit, și va mai trece încă multă și tot nu s'o construit, intru cât influența căpitanului general al baionetelor inteligente va fi tare și mare la regimul virtuții.

Legea poliției rurale nu se respectă de loc în comuna Voicesti jud. Valcea, serie un denunțator *Românului*. Nu sunt garzi campeni, nu obor comunal de vite, nu e registru, vitele le include primarul în ohorul său particular și apoi le liberează pe hatiruri etc.

Țara-de-sus află că ovreimea din tergu Ștefănești, județul Botoșani, s'ar fi pus în stare de revoltă, din cauza încercării mai multor români d'a le lua căreiumile din mână după cum dispune legea. Densii cutreeră stradele în carduri de câte 50 — 60 de inși, așa ca împiedică chiar circulația.

Se știe că Ștefănești este reședința vestitului rabin ce și a gonit nevasta. Mai zice acum *alianța israelită* că ovrei sunt persecutați în țara românească, când neamul lui Israel a ajuns să facă penă și revolte la noi.

L'Indep. roumaine primește din C.-Lung următoarea știre; „Ieri, d. primar S. Nicolau a arestat pe un locuitor din oraș, fost ofițer, pentru ca acesta intervenise ca să oprească pe sergentii de oraș d'a bate p'un biet țeran pe care l' duceau la poliție.” Ce va zice „Românul”?

Domnii V. Romașcu și P. P. Rătescu, cari au reușit la concurs, s'au numit controlori fiscali.

O zi în București

În Alexandria noastră ne-a ferit Dumnezeu de *holera asiatică*, dar guvernul cel poroclit liberal și național nu ne slăbește, pe noi, ca și pe țara întreagă, cu holerile sale administrative, politice, comunale, etc. etc. Mizeria se întinde pretutindeni: corupția primește dimensiuni înspăimântătoare, hrănită neîntreput de cei puternici. Mai vine acum și biciul cerului, seceta, care va aduce pe mulți în săpă de lemn, multe județe vor suferi de foame, mulți vor fi împinși la desperare. Ce fac oare puternicii zilei? Unii sunt duși pe la moșiile lor, alții se plimbă prin streinătate; unii cu *missioni*, alții în diferite vilegiaturi!

Unde va ajunge oare țara noastră, condusă de asemenea oameni? Scuzați Domnule Redactor, aceste ieremiade, ce privesc rele cunoscute și simțite de toți, afară de cei imbuibați. Vream să Vă fac cunoscut numai, ceea ce am pățit insumi într-o singură zi cât am stat în București.

Acum opt zile mă hotării să vizitez capitala și să ved cum stau lucrurile acolo. Sosese cu trenul la gara Filaret. Voind să caut o birjă, ved multă lume alergând în partea dreaptă în dosu gării. Curios, mă iau după lumea ce se gramădea lângă o poeată. Ce era? O vacă, mare și frumoasă, nu putea să fete și proprietarul ceruse ajutorul medical. Veniseră trei veterinari. Ceace am văzut, m'a indignat până în suflet. N'avea nici unul instrumentul la sine. Au torturat ore întregi pe bietul animal. Au scos un picior al vițelului, l'au legat cu funii și au pus pe hamali să tragă. De geaba. Au luat de la un hamal un *carlig de marfă* și cu această unealtă au încercat să scoată vițelul. L'au bucățit, fără rezultat, scotoceind prin interiorul biete vite care scotea gemete sfârșitoare!

De ce domnii medici n'au pururea instrumentele la densii? De ce n'au trimis întă după ele? De ce măcar n'au scos anendouă picioarele vițelului și apoi să tragă? Nimic!

În supărarea lor, se adresară la public, zicându-i să plece de aci. Eu le respunsei: „Doream, domnilor, să vă admirăm arta!” Și plecai pe jos. Aveam destulă materie de gândit. Deodată mă deșteptă din reflexiuni un glas plângător și altul injurător. Eram în fața casei de depuneri. Un biet țeran era trinit la pământ în mijlocul stradei și un agent polițienesc îi căra la pumni liberali, garnisiți cu injurături demagogice. Ce se întâmplase? Românu era cu un car de lemne. Spunea plângând, că de dimineață umbra rătăcind prin capitala țerii și nimeni nu îi arată drumul, iar poliția nu'l lasă să treacă, împingându'l tot prin infundături spre a se perde și rățaci mai rău.

În București mai amarnic decât într'un codru!

Ardea ferea în mine, să mă credeți, Domnule Redactor! Nu mai puteam de sete. Mă apropiai de o cofetărie. Când să intru, se opri în fața mea un ténér. e Suită la mine. Era palid, agitat, cea ce se văzu și mai bine, când se adresă către mine cu o voce tremurătoare. Eată ce'mi zise în resumat: Domnule!... Sufăr de foame!... N'am ce mânca! Am fost la Plevna. Știu carte. Am cerut un postisor la Primărie ca să muncesc pentru o pâine... M'au dus cu vorba 8 luni de zile... Astăzi m'au dat afară, când m'am adresat chiar la consiliul, ce era adunat... Ei dau posturi, lefuri și diurne numai la guleratii lor... Unii au câte cinci franzele și eu n'am o băcăică de pâine neagră! Ce să fac, domnule! Să mă impușe? Să fur?...“

Scosei mărunțișul ce aveam și îl întinsei ténérului.

Apoi, oprind o birjă, sării într'insă strigând: La gară!”

Așa am petrecut o zi în București!

Un Alexandrean

Lipitorile palatului

Atragem atenția guvernului și a intendenței palatului asupra celor ce urmează:

De mai multe ori am primit plângere din partea pânzarilor români, că ar voi și ei să se însărcineze cu facerea mai multor articule de pânzărie și altele pentru armată, dar că nu pot din cauza unei străine protegată de la palat, căreia, pentru a se ulatura licitația reclamată de lege, îi se comandă în detaliu penă la suma scutită de licitație.

Am tot sperat că răul se va îndrepta fără denunțarea presei.

Acum vedem că foia „Deșteptarea” dă un colț din veul ce ascunde adevărul murdare și neiertate tripotagiuri, și cele următoare:

„Pentru ce d-na Șmetau” vinde ar efecte pentru micul echipament, fără tăia?

„D sa se găsește sub protecția marelui de reșboi, care a dat ordine că să re la toate regimentele; de și cam ferent, însă se poate citi și printre iacri că ordona a se cumpăra efectele d-na Șmetau, efecte pe care le are pregătite.

„Și încă ce aflam din sorginte sigură se procedează:

„Legea de contabilitate permite cumpăra de capii de corpuri fără licitație efecte până la valoarea de 3000 lei.

„Ministerul de reșboiu a stabilit în fa după modelurile prezentate de d-na Șmetau. Capii de corpuri nu pot încurca nici o confecționare, dacă nu se oferă preț mai mic după ordinea miniștrilor de cât cel prevăzut în tarifa. D-na Șmetau oferă tot-d-a-una cu o centimă mai pu de bucată, după tarifa.

„Dacă de exemplu, la regimentul de trebuința de un echipament care vază 12,000 lei, capul regimentului face Șmetau în cursul unei luni la diferite tervale comande de câte 2000 lei să evite licitația, când de sigur dacă s'ar prezenta și concurenți români, d-na Șmetau nu și ar mai putea vinde marfa.

„În numele comercianților și mearilor români, cari întregii statul cu s'ar muncii lor, rugăm pe onor. miniștrii de reșboiu a face să se retragă favorabile date d-nei Șmetau, asociata evreului Hecton Hecter, lăsând să se execute fără împedecând și pe d-nii capi de armate face comande de sume mici ca să se formeze licitației...“

„Inițiativa privată atât de folosită în țara, de multe ori este condamnată, deșcuragiare, dacă se găsește în opoziție favorii sau favoritele stăpânirii.

„Dorim ca și deacanzul presei române să rădice puternica sa voce spre satia comercianților și industriașilor români.

Noi tot am fi tăcut, dacă prin fapt n'am fi vezut că s'au prăsit lipitorile lângă palat, cari sug nu numai purtarea mânilor, dar arunca discreditului și a familiei suveranului nostru.

Talismanul cu care d-na Șmetau amortește legea contabilității și se învâște din ruina cocerciantului român și al cusătorese române, este această iin calomnioasă:

D-nul Șmetau, fiind farmacistu și s'a răspândit fama prin cancelariile ministerului de reșboiu că M. L. Regeleșgina nu cutează să ia alte medicamente cât cele făcute în farmacia Șmetau; și ja M. Lor merge până acolo în cânt d-nul Șmetau trebuie să imăneze legea iar d-na Șmetau, Reginei, medicații ordonate.

Concluzia este aceasta; când pe un farmacistu Șmetau se bucură de a se crede la Palat, pentru ce altă pară lipitori Șmetau — Hecter să nu esue...

FOILETON

UN DON JUAN POCAIT

(Urmare)

V

Confesiunea Julieti

Ténera față trecu în odaia ei spre a și pune manteluta și pălăria.

— Doamne! în ce pozițiune mă află! eși zise dna Bremard cu amărăciune. Să nu pot vorbi de față cu ea!... Și pentru a o depărta, să fiu silită a întrebuinta șiretenia... să minț pe copila mea! Intreaga mea viață cu astă față n'a fost decât minciună!... Trebuie însă să îi ascund încă mult timp taina care mă omoară și care este o piedică la fericirea ei? Nu cumva orgoliul emi ține gura închisă? Nu este cumva temerea d'a roși înaintea fiicei mele, și d'a mă expune învinovățirilor ei, cari de

altminteri ar fi foarte drepte?... Nu, o obligație mai sfântă emi impune să tac. Datoresc Celestinei supraviețuirea mea și sfaturile mele, și, pentru ca o mamă să poată veghia cu folos asupra copilului ei și a'l face să i asculte consiliile, trebuie mai înainte de toate să fiă respectată.

Dacă d-na Bremard înșela pe fiiașă, s'ermana Celestina de asemenea se inarma cu tot curajul său spre a încerca să nșele pe mamă-să. Ea afecta în vorbire, în maniere, în fisionomie, o seninătate ce nu era și în inimă. Spre a maneja simțibilitatea bolnavei, ea i se înfățișa cu surizul pe buze și cu cuvinte totdeauna vesele.

Dar d'abia rămănea singură în odaia ei, că începea să plângă, și adene să ofteze.

În zadar se încercase, de vreo două zile, d'a găsi o petrecere spre a'i trece gândurile, într'un indoit zel la lucru: mâinile i cădeau, la fiecare moment. Pe genunchi, și disperarea învăluia privirea-i ațintită și descurajată.

Singurătatea încă îi mărise suferința: nici o inimă în care să și fi versat neceazul, unde să fi găsit balsamul mângăierii! De aceea și primise ea cu bucurie d'a merge să petreacă cu d-ra Solanges, unica prietenă ce avea pe lume după mamă-sa.

Madelena se intoarse. — O să vină? o întrebă d-na Bremard.

Femeea de casă răspunse prin un semn afirmativ din cap.

Celestina intră în odaia mamă-să; era gata.

— De oarece am lăsat d'o parte citirea, zise d-na Bremard, închide perdelele, Celestino, înainte d'a pleca... și fiind că doctorul Tessere poate să vie în lipsa voastră, să lasi cheia în ușă.

După plecarea Celestinei și a Madelenei, d-na Bremard se liniști. Ședea nemișcată, cu pleoapele închise, mâinile încrucișate. Numai buzele i se mișcau. Adresa oare vre-o rugăciune către Cer? sau se pregătia, aducându-și aminte, pentru întvederea ce era să aibă?

Îndată eși redeschise ochii, față

exprima neliniște, câteva mișcări brusce atestau nerăbdarea.

— Prea întârziată! repetă ea vreo două, trei ori.

Densa luptase două zile întregi înainte d'a se hotără; și acum că hotărârea o luase, minutele i se păreau veacuri.

— În sfârșit, ea auzi ușa deschizându-se; și, văzând pe Scarlat Daubray că intră, fața i se lumină.

— Iată-mă venit, după invitația dtale doamnă, zise ténérul foarte mișcat.

Dna Bremard îi făcu semn să șadă lângă patul ei; Scarlat luă loc.

— Ați retractat hotărârea d'a nu vă mai visita; pot spera atunci că și intențiunile dtale privitoare la mine s'au schimbat? Imi veți da voce să nu renunț pentru totdeauna la speranțele mele de fericire?

— Domnule, răspunse dna Bremard, nu s'a schimbat nimic din cele ce știți. Căsătoria dtale cu fiica-mea n'a atârnat de mine, ci de domnului d-tale; din partea lui este piedica, nu dintr'iva mea.

Scarlat privi pe bolnavă cu mirare.

— Din partea tatălui meu, nă? Dar, bine, nu v'am adus simțimentul său?

— Cu oarecari condițiuni, nule.

— Fără nici una.

— Vă înșclăți.

Vocea d-nei Bremard era nătră privirea-i liniștită, fața fără coarțune; Scarlat nu putu să descrie la ea nici un semn de aberiune sau de delir.

— Nu vă pot ascunde marea mea, doamnă; ceea ce mi spui pentru mine o curată enigmă.

— Ce vi se va explica îndată; această chiar v'am rugat să vă N'am voit să rămăiu, față cu înștă de această acuzație de egocentrie reiese din scrisoarea d-tale Celestina; Cerul mi este martor pentru a înlesni fericirea fiicei și a d-tale, mi-aș da cele din viața ce mi-a mai rămas de trăi.

(Va urma)

Trad. de Demroc.

incredere, cel puțin înlăturând plicul lege a contabilității? Talismanul. Cum știm, puterea talismanului habibiunea celor cari cred în moștenimintele curței se comandează la Șuetau, pentru că este mai aproape ca M. Lor s'ar teme de cine și n'ar avea încredere în cele alte române sau nemțești. Pentru halaiul cu care d-nul și d-na duc medicamentele la palat, ori alego ca este o dibacie spre a se da în ochii găgăuților și a profita de găgăuția publică. Când escrocheria a știt la lumina lumii siguri că atât intendența palatului și intendența militară vor lua măsuri spre a mătura asemenea de la temelii palatului regal și mii de răboiu. Să ne mângăem deplin că au trecut când bărbierii, ciubucii și soi-ii vodă și rideau de legile țerei. (Binele Public)

PROSTITUȚIA

anunțat mai zilele trecute, că d. Mihailu a înaintat d-lui ministru de un raport prin care cere înființarea, noi, a unei poliții de moravuri sub controlul direct al Prefecturii. Atunci, mai multe din ziarele capitalei s'au ocupat a se ocupa de chestiunea prostituii, carei neorganizare a avut drept consecință foarte multe rele, ce trebuiesc să se remedieze cu deosebire. În aderer, chestiunea această, a prostituii merită să atragă—cum foarte bine a spus un confrate al nostru—serioasă atenție a tuturor oamenilor de bine, prostituii fiind mijlocul de transmitere a celei grozave otrăvi care, împreună cu alcoolul și cu paludismul, degradă mai mult omul-omenească. Ne vom permite a ne da și noi părerea asupra raportului d-lui Prefect al Poliției, asupra chipului cum înțelege d-sa d'a această clasă de femei degradate, considerate sub numele generic de prostitui precum și asupra poliției de moravuri propusă a se înființa sub privighiarea controlului său direct. Înainte însă vom da, aci unuiloc studiu asupra chestiunii prostituii în România în special în capitala ei, București.

Căci ce ne-am impus, trebuie să re-
coștem de la început, este delicată.
Căci să nu vorbim a-upra acestei plage
dăle ar fi cu neputință.

Numim prostitui?—Curtizana?—
de impietrite?—Zeite de ră pântie?—
de crim public?
Să nu săl numim mai bine așa cum ei
înțeleg poporul și cum obicinuește el a'i
de vorbind, noi credem că o indica-
re francă, reală, permite orcu, și în cu-
nță de cauză, să primească, să citească
și dea părerea asupra unei lucrări, fă-
când în scopul numai d'a desvălui un rău
de din chiar civilizație, d'a lumina prin
cunoștințe, d'a înlesni prin aceasta refor-
mele ce toate administrațiunile din toate țerile
au încercat și au adus adesea în interesul
moralității și al moralei publice, reforma, sau
mai bine zis, organizare, ce pare a avea
un mare interes în vedere și d. Prefect al Poliției
de astăzi.

Caracterul cu totul deosebit al acestui studiu
face pe oricine să înțeleagă că a trebuit
s'impurmutăm știri privitoare la el dela
cari puteau să ni le dea.

Aceasta o spunem de la început, precum
să se știe.
De asemenea ne-am ajutat de mai multe
știri, printre cari vom cita lucrarea lui
deut-Duchatelet asupra prostituii, an-
oară, comentată și completată de doi foști
funcționari publici aparținând prefecturii po-
licei din Paris, dd. A. Trébucet și Poi-
sot-Duval, precum și cartea intitulată *Clase-*
pericolose de d. Frégier. De asemenea
am servit și de o broșurică *La Fille*,
cărui autor este necunoscut.

Prostituiția nu este ceva nou în asta lu-
me. Ea se regăsește, încă dintr'o anchita-
te destul de depărtată, în istoria socială a
tuturor popoarelor.
Și nu vorbim aci numai de desfrâu (de-
bauche), ci de prostituiția organizată.
Romanii numiau — după unul din au-
torii ce am spus că ne-a servit drept că-
lăuză — casele de toleranță *lupanaria*, dela
lupa, (louve franțuzește, lupoaică româneș-
te), alusiune făcându-se la viața dobitoceas-
că, brutală, ce duc femeile acolo.
În origina, la Roma, lupanariile fiind bolți-
te, se dete și acțiunilor ce se comiteau nu-
mele de *fornicatio* (căvăsarie) dela *fornix*
(colta).
Această denumire de *lupanar* a fost con-
servată de către Franceji (1) până la legi-
le repressive contra prostituii, datorite
sântului Ludovic (veacul al tresprezecelea);
în urma fură numite *bordeaux*, de la *bord*
(mal) și *eau* (apă), fiindcă erau situate pe
malurile riurilor sau în stabilimente de băi
publice.
Din *borleau* s'a făcut *borlel*, denumire
ce este întrebuințată și la noi în Ro-
mania.

Astăzi se mai zice încă *casă de tole-
ranță*, ceea ce pare a indica că autoritatea
ce o tolerează veghiaza asupra-i în interesul
tuturor, dar care astăzi este departe d'a
fi astfel.

Spectacolul prostituii a revoltat tot-d'a-
una pe popoare; tot d'auna ele au infiera-
to cu peceata infamiei. Ea zămislește, prin-
cinuște neorândueli, delict, crime, și boale
ingrozitoare, cum prea bine o recunoaște
d. Radu Mihailu în raportul său către d.
ministru de int-rne.

Cu toate acestea, experiența demonstrează
că ea nu se poate nimici; Ludovic IV, —
un sfânt! se zice — a făcut legi repressive,
nu însă legi prohibitive contra prostituii.

În centrurile mai mari de populație din
ară cum sunt București, Iași, Galați, Brăila,
Craiova etc. etc., prostituițiile sunt neevitabile.
Datoria autorității ar trebui să fie
d'a le supraveghia, d'a le însănoțosi și a le
ascunde pe cât cu putință.

Nu e vorba că la cei vechi cum și la
cei moderni, până la un anumit timp, un
costum particular sau un semn distinctiv
se impunea de către autoritatea prosti-
tutaelor.

Această prescripțiune însă nu mai există
mai de un veac.
Azi, din contra, se cere de la dăsele să
poarte un costum cuviincios; și foarte bine
se face. Mai mult încă, în Paris, pare-ni-
se, nu le este permis a ambra cu capul gol
sau cu gâtul neînfașurat.

Altă dată, în Franța, prostituatele erau
supuse la un impozit; a fost însă suprimat
sunt acum vreo șasez ci ani.
Antichitatea ne oferă mai multe pilde
de această taxă asupra prostituii publice.
La Roma, se numia asta dare *aurum lus-
trale*. Banii provenind din impozit era a-
fectat, după ordinul lui Alexandru Sever,
la întreținerea canalurilor și haznalelor din
Roma.

Nu s'ar putea face și la noi aceasta?

Prostituiția este o plagă socială ce nu s'a
putut vindeca.
Neputendu-se însă distruge acest rău
rușinos, deese cel puțin silința d'a-i
se învelii grozăviile, și d'a i se micșora
pericolele.

Aceasta a fost scopul ce și-au propus în
alte părți mai mulți oameni mari, și acelaș
speram că este și al d-lui Prefect, cum și
al întregii prese romanesti.
În ce ne privește, ne vom mulțami a
istorisi aci moravurile și obiceiurile curti-
zanelor — acest norod a parte în societate.
Această lucrare poate că va produce oa-
recare bine, arătând răul astfel cum este.

Se da numele de *prostituate* acelor femei
a căror moravuri rele și brutalitate scan-
daloasă s'a putut constata mai de multe ori.
Autoritatea, poliția de moravuri ce ar fi să
se înființeze, trebuie să aiba dreptul și da-
toria d'a le reprima excesele.
Sunt în București, după raportul d-lui
Prefect al Poliției, 260 prostituate înscrise
pe registrele Primăriei. Aceste depravate

(1) *La Fille*, par des Hommes nouveaux
Édition 1858. pag. 10.

femei sunt împărțite în 71 case de tole-
ranță și 6 în locuințele lor.
Dar numai atâtea să fie în București?
Nu; o recunoaște și d. Prefect. Pe lângă
aceste 260, mai sunt minimum 850 prosti-
tuate libere, asupra cărora nu se exercită
nici un control, fie administrativ, fie me-
dical.
Acest mare număr de prostituate ni l'
explicăm prin micimea salariilor, prin creș-
terea populației, mai ales a celei flotante
cum e în București, prin creșterea săraci-
mii, și prin lipsa de supraveghiere, sau prin
o supraveghiere puțin activă a biroului sa-
nitar în cercetarea lor.
Lipsa de sprijin încă a fetelor sărace,
seduceri, pildele cele rele, și mai presus
de toate cochetaria, trebuința de lux, le-
nevia, lăcomia și lipsa de credință religioa-
se le-au aruncat pe mare parte dintr'ensele
în desfrânare.
Ast-fel dar așteptele desordni, iată cauza
principală a prostituii. Ar putea cineva să
resiste miseriei, părăsirii unui seductor;
dar ce îi faci că a devenit leasă, cochetă
și desfrânată!

Printre alte cauze, putem cita răul traiu
la unii părinți barbari, și exemplul ce l'
dau unele mame veduve sau chiar măritate
cari au amanți, sau unii părinți veduvi cari
trăesc cu concubine.
Starea această de lucruri trebuie să ne în-
grijască. Numărul considerabil de prosti-
tuate — peste una mie — pentru un cen-
tru de populație nu tocmă așa mare, cum
este București, unde prostituiția se întinde
pe o seară foarte întinsă, ne sil-ște d'a ne
gândi la măsuri preventive și repressive.

Dacă răul nu se poate lecu, nici sterpi,
nu rămâne altceva de făcut de cât a l'
reduce la proporțiunile cele mai mici cu pu-
tință. Și, spre a ajunge acest scop, se sim-
te mare nevoie d'a se organiza un sistem
complet de supraveghiere.
(Va urma). Demroc.

LIBERTATEA PRESEI

Septamăna trecută, vnzătorul de ziare
din Focșani, a fost batut de către un jid-
dan, ajutat de alți cari veniau mulțime că-
tre nenorocitul vnzător de ziare. Crima
ce a comis el a fost că intra alte ziare
avea și *Foia Societății De-teptarea* din
capitală, care nu convine neamului lui Is-
rael. Cu toate țipetele, cu toate reclama-
niile celui batut, agenții poliției locale au
rămas reci, ca și cum ar fi niște adeverați a-
genți ai jidanilor. După cum ni se spune,
corespondent le de ziar din acel oraș ar fi
refusat primirea în depositul său al numi-
teii foi, din cauza amenințării îndrăzne-
ților jidani, cari au promis a reproduce a-
celăș scandal, când *De-teptarea* ar cir-
cula prin Focșani. Felicităm pe d. Chițu,
pentru agenții poliției d'acolo, pentru pru-
dența ce au de a fi sub ordinele jidanilor.

ACTE OFICIALE

Domnu Ilie I. Andreescu s'a numit, la
casieria județului Prahova, în funcțiunea de
verificator cla a I, în locul domnului N.
Apostolescu trecut în altă funcțiune.

PRUNC-UCIDERE

Ruesandra din comuna Latinu, ju-
dețul Brăila, care trăise în concubi-
naj cu un Gheorghe Ion dispărut
încă din anul 1882, născând un co-
pil, l-a omorât și, în unire cu sora
sa și cu cumnatul său, l-au și în-
gropat în curtea celui din urmă. S'au
dat toți în judecată.

Din Districte

Placardă amenințătoare. — „Lanternă“
din Brăila spune că în dimineața zilei de
27 Iulie expirat, pe peretii casei d-lui Gro-
zea de pe strada București culoarea galbe-
na, s'a găsit lipit o placardă manuscrisă, cu
iscălitura „Comitetu de patru-zeci“ — ne-
greșit fără 39, — și prin care era amenin-
țat d. prefect Ciocărlan că, dacă în ter-
men de 10 zile nu se va retrage din pre-
lectura județului Brăila, va fi atecat pe
la spate cu niște instrumente foarte no-
bile.

Faptul în sine dovedește că autorul este
un individ de stradă, care și-a făcut edu-
cația prin cărmuire, unde de sigur și stre-
coara și zilele.
Monede false.— *Galații* spune că alaltă-
ieri d. comisar Teodorescu de la desp. Va
prins pe grecul Costi Trilava desfăcându-se
pe la prăvălii de mai multe monede fașe,
a 5 fr. ce avea asupra-i. El mai era întovă-
rașit de un alt individ care a reușit a scă-
pa și asupra cărui n'a voit să dea indica-
țiuni. Acesta luat în cercetare a voit să
mituiască pe comisar dându-i un bilet de
20 fr. dar funcționarul onest refuzând, a
încheiat evenimentul proces-verbal și l'a în-
aintat parchetului, d'impreună și cu o lumii-
nară ce s'a găsit asupra-i și cu care grecul
avea poate de gând să și mai încerce unde-
va norocul.
Credem că prin Dobrogea există vre o
fabrică de aceste monede, care și imprăș-
tie produsele industriale prin ast-fel de a-
genți.
Se cere poliției activitate mare ca să pună
mâna pe acești înșelători.

Asasinat. — Unicul fiu al unui proprie-
tar din Ploesti, Vasile Andrei, un grec,
cu ajutorul unui servitor, a omorât în câmp
pe o fată unguroaică de 16 ani și cadavru
l'a aruncat într'o fântână. Tăbăru avuse
relații amorose cu acea fată și, spre a scă-
pa de urmările acestor relații, a recurs la
crimă. Cadavruil fetei s'a găsit a doua zi.
Asasinul Vasile Andrei a fugit. Părinții sei
sunt disperați.

CARANTINA DIN CONSTANȚA

Posta este informată că baracele de ca-
rantină din Constanța, a căror conatruire
s'a adjudecat asupra d-lui antreprenor en-
glez H. Garacino cu prețul de 16,000 lei
noi, s'au terminat și s'au și luat în primi-
re. Toemai însă după ce s'a răspuns prețul
s'a constatat că baracele sunt în cea mai
proastă stare.
D. prefect a raportat cazul direcțiunii ser-
viciului sanitar, și a venit la fața locului in-
suși d. director Dr. Capșa.
Este de nedescris indignațiunea ce a co-
prins pe d. director Capșa, când a văzut
starea în care se află baracele carantinei; d-
sa s'ar fi exprimat în termeni foarte aspri
la adresa celor barace. D. director a plecat tot
la 26 înapoi la București. Nu cunoaștem ce
măsură va fi luat în consecință. Atată știm
însă că d. Inginer Le Bouf care a fost în-
sărcinat cu primirea baracelor noi, ar fi
declarat că și d-lui ar fi constat lipsuri,
dar „le-a primit cu parola de onoare a an-
treprenorului că în curând va îndeplini acele
lipsuri, dar până azi lucrurile nu s'a mai
îndreptat.
Ca să și tacă publicul o idee despre a-
ceste lipsuri, cităm numai următoarele
puncte:
1) Acoperământul baracelor e așa de
prost în cât plouă prin el; 2) Ușile sunt
făcute așa în cât priu spațiu dintre dăse-
le poți baga mâna; 3) Pe dinauntru scan-
durile trebuia să fie date la rindea, și s'au
văpsit cu boia de apă; 4) Sobele după de-
vis costă 90 lei noi una, și nu s'au dat de
cât sobe de la 4 — 20 lei una; 5) Tre-
buia să se dea paturi a 50 lei unul, și nu
s'a dat nici unul. Trebuia să se facă o mi-
că șosea, și nu s'a făcut de loc. În fine și
altele de aceste, așa în cât valoarea actuală
a baracelor noi nu e mai mare de 5,000
lei, pe când întreprinderi lor Garacino a
primit pentru ele 16,000 lei. Ce frumos
castig pe conta statului!
Suntem curioși a ști ce măsuri s'a luat
contra acestei spoliiațiuni facute banilor pu-
blici. Cu atât mai mult suntem stăpâniți de a-
ceastă curiozitate, cu cât acest domn Garacino
are în întreprindere și construirea catedralei
din Constanța, unde e la mijloc suma de
240,000 lei, și după modul cum execută lucra-
rile, tare ne temem să nu pățim și cu bise-
rica ea și cu carantina.“

CRONICA TEATRALĂ

Vineri seară s'a dat în gradina Stavri
de mult anunțată repre-ințatie în tolosul
fraților nenorociți din Ischia. Publicul ro-
mân, și de asta dată, s'a grăbit ași da o-
bolul pentru cei în suferință.
Familiele victimelor din Ischia vor pă-
stra o amintire plăcută de dărnicia fraților
din România.
Serata a fost strălucită. Artiștii din trupa

d-lui Ionescu, precum și alții străini cari
au dat concursul lor binevoitor, s'au între-
cut în producțiunile lor.
S'au cântat: *Gondolletta* de d-ra T. Ma-
rinescu; *Canto d'Italia alla Rumania* de
d. Găbrileescu, care a fost silit să l'
repete de două ori; câteva romanțe de d-ra Ame-
lia Vellner; și o bucată dintr'o operă de
o cântăreață italiană, al cărei nume nu l'
cunoaștem.
A mișcat apoi puțin inimile d. Ionescu,
cu *Pandurul cerșetor*, și a înveselit pe pu-
blic d. *Moceanu* și alți etevi cu danțurile
românești.
În între-acte, musica gardei, sub con-
ducerea capelmăistrului Kratochwill, a execu-
tat mai multe arii române și ita iane.
După executarea piesei *Piatra din Casă*,
publicul s'a retras mulțumit ca a petrecut
o serată plăcută și că, în acelaș timp, a
contribuit la o faptă generoasă.

Stiri Teatrale

Teatrul Dacia.—Direcțiunea Grigore A.
Manolescu. Marți la 9 August 1883. Re-
prezentățiune extraordinară, dată în folosul
victimelor de la Ischia, prin inițiativa onor.
Redacțiunii a ziarului „L'Independance Rou-
maine“ și a d-lui Gr. A. Manolescu, din
acest Teatru. Se vor juca piesele: *Mutul*,
com-die-drama în 2 acte de d-nii Bayard,
Daviesne și Bouffé.—Tradusă de d-nu Gr.
A. Manolescu. *O ceașcă de ceai*, comedie
într'un act, jucată de d-nii Manolescu, Pe-
treanu, și D-ra A. Popescu.

Primarul comunei București

INSCINȚARE

Pentru încălțitul școlilor primare de ambe
sexe din capitală și alte locale pendinți de
Primărie în cursul iernei viitoare, fiind tre-
buință de 500 stinjeni lemne de cer sau tu-
fan se va face licitațiune pentru darea în
întreprindere a aprovizionării la 16 din vii-
torea lună August.
Doritorii de a lua această întreprindere
dupe condițiunile publicate prin „M. Comu-
nal“ cu No. 12 din 27 Martie trecut, sunt în
vitați ca să deupe ofertele d-lor la Ospelul Co-
munal până în aretata și la 2 ore p. m.
Înșoțite de garanții provisorii de câte două
mii lei, în bani sau efecte publice; în a-
celăș timp vor aduce în curtea ospelului
comunal și câte un stinjen de lemne ca
probă.
Predarea se va face dupe condițiuni, iar
diferențele dintre antreprenor și primitorii
se vor cerceta de către un consilier comunal.
p. primar, Gr. P. Serurie.
No. 12335 1883 Iulie 30

Franz Grübel

ARHITECT
Strada Tirana No. 30. Suburb. Icoană
și poate fi găsit și peste drum de
bis. Serindari, unde construiește pa-
lațul Curții cu jurați.

CURSUL BUCURESCI

**CASA DE SCHIMB
TOMA ȚACIU**

No. 60. Strada Lipsanilor. No. 60.
Pe ziua de 8 august 1883.

	Cump.	Vendu.
500 Renta Amortisibilă.	93 1/4	93 3/4
500 Renta Română Perpétuă.	91 1/2	92 1/4
600 Obligațiuni de stat.	92 1/2	93
500 Oblig. Câșilor f. Rom. regale	102 1/2	103
500 „ Municipale	83 1/4	84 1/2
10 fr. „ Casel Pensionarilor 300 l.	232	235
500 Scrișuri fonciare rurale.	80 1/2	81
700 „ Scrișuri Rurale.	102	102 1/2
500 Scrișuri fonciare urbane.	87 1/2	88
600 „ „	97 3/4	98 1/4
700 „ „	101 3/4	102
Imp. cu prime Buc. (20 l. b.)	32	33
Acții Banței Naționale Române 250 l.	1420	1430
„ Soc. cred. mob. rom. 250 l.	213	215
„ Rom. de construcții 500 l.	510	512
„ de Asig. Dacia-Rom 300 l.	425	430
„ „ „ Naționale 200 l.	242	247

Diverse

Aur contra argint.	2 3/4	2
„ Bilete de Banque	2 8/4	2
Florini valoare Austriacă.	2 11	2,13
Mtreci germane.	1 23	1,25
Ba cnote franceze.	99 1/4	100

